

Ο ΑΓΙΟΣ ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ

Μία ζωή πλήρης πίστεως - αγάπης και σοφίας

22ον

Ο ΠΑΙΔΟΝΟΜΟΣ, της Ριζαρίου Σχολής, ο προστατευόμενος του Νεκταρίου λίγο μετά τον άτυχο πόλεμο του 1897, γράφει σ' έναν φίλο του. Έκτός από πληροφορίες για την τότε κατάσταση, περιέχονται επίσης στην επιστολή αυτή στοιχεία για το ενδιαφέρον του Νεκταρίου υπέρ της οικογένειάς, η οποία του αναφερόταν, εις την Λαμία και έντονα τις παιδικές του, «πνευματικού αναστήματος» του Νεκταρίου για τον άγιον εκείνο άνθρωπο.

Η επιστολή έχει ως εξής:
Αγαπητέ μου, Αγαμέμνον, τα φοβερά γεγονότα τα οποία έλαττον έλαττον ή φιλική πατρική μας, συνετάραξαν τας καρδίας όλων. Επ' ουδέν οι δικοί μου έκτεθησαν επιτίλους να μεταναστεύουν, να φύγουν, να εγκατασταθούν έδω εις την πρωτεύουσαν. Ο πατέρας μου, κατόπιν ευεργετικής μεσολαβήσεως του σεβασμιωτάτου Διευθυντού μας τοποθετήθηκε έδω εις τας δι-πλωματικές Συγγροές, αλλά ή ζωή είναι πανάκριβη έδω, αγοράζομεν ακόμα και τα χόρτα και διαφέρουμεν. Μου γράφετε ότι περ-νάς τακτικά από το σπίτι μας, ότι αντικρύζεις τα κανάλια παρα-θυράκια και λυπείσαι όσον βλέπεις ξένους, ένοικιαστές, όπου δεν συναντάς το χαμόγελο της μητέρας ή την καλωσύνη του α-δελφού μου όστις ετοιμάζεται ήδη να σπουδάσει οικονομολογίας έδω. Προς τί διαστρέφεις; Δεν ήσυχάζει πλέον διά την ασφαλείαν μας, διότι ή επέμβασις του Τσάρου Νικολάου Β' υπήρξεν κεραυ-νοβόλος και συνεκράτησεν τούς βαρβάρους, τούς «Μεμετήρες» να κατεβούν μέχρι και του Μωρέος. Πλήν όμως ευχάνει εις έ-με λίαν επιθυμητή ή έδω παρουσία σου.

Διά το «καλογεγίμικον» και τούς ρασοφόρους που μου γρά-φεις, πέφτεις έξω, αγαπητέ μου Αγαμέμνον. Μακάρι να ήδυνά-

μην να φθάσω εις τό ύψηλόν και μεγαλειώδες ύπόγειον του Ιε-ρέως. Αυστηρώς αιδώομαι τον έαυτόν μου άνάξιον, άνεπαρκή-ναι μίαν τσούτην φθεγγάν εδύνην. Δεν σε παρεξηγώ, άνεπαρκή-πολιτικογόνους, ήρόκους εις τά της Νομικής επιστήμης και-μειοί άμειβείς και καθυστατημένους κληρικοί, ιδίως των δευ-τέρων περιόχων, σε άπεμάκρυναν από τόν δρόμον δρόμον. Παρά τα-ύτα πρέπει να γνωρίζεις άκριβή, ότι τό έθνος μας κάτω από τό Τουρκικόν ζυγόν και την άμφιτονον μάχισαν των βαρβάρων, ή-λιδρομένον, διεφύλαξεν ως κόρην οφθαλμού τόν μοναδικόν έ-ν τω κόσμω θη-ν όρθήν χριστιανικήν πίστιν.

Ανευ αυτής, αδελφέ μου, τα πάντα «σείας» άδενέστερα, ή-νείρον άνατλήστερα. Τί τό πολυτιμώτερον έχει να επιδείξει σή-μερον ή πατρίς χώρα μας εις τούς ξένους; Την πέναν της, τας άγόνους θρησκείας, τας καταστροφάς της, ή τούς αλληλο-εργαζομένους πολιτικούς της, οίτινες μόλις και μετά βίας άφηνι-σθαι έκ τού ληθαργίου από τόν αίσμον τού πανικού και της ήττης; Είς άσφαρον κληρικούς δύναται να συγκρατησθί από τό χάος, να δώρηται προς την άρετήν και να περισώζι έκαιοντά-δας ψυχάς. Δύναται να έπιφέρει και να καλλιεργήσι εις τας τα-λαυρομένους καρδίας, τό σπασίον άνθος της αγάπης, διά τό όποίον ή Χριστός έσταυρώθη.

Ευτυχώς εις τας ημέρας μας υπάρχει αυτή ή πανωραία-νοχή του σεβασμιωτάτου μας Διευθυντού, ή όποια νυχθημερόν «ήχεται και μοχλεί διά να στελεχώσθι την Εκκλησίαν με άξι-ους μεγάλους άποστολούς του στελέχους. Έδω εις την πρωτεύουσάν «Λεόντων Άστων, ακούγονται και άλλοι τίνες μηχανικοί ήλκων-τες Ιδίους ή πόλεις Αποστόλους Μακρότης, όστις όπως προέβλεπε ή-νείρος δοξασίας και ήφουλλεκέ άνδρες έπαινον των καλώς κει-μένων. Όμως ή ίδιός μας όμοίος με την άδύνατον ποσειδών-νην, την άνεκνομένην με λαγύραν και άγυλλαιάν, ή όποια ήναυωσεν, γονιμοποιεί, μεταβάλλει την διωφύσαν και ξηράν γή-ν.

Ελάττωσαν — καρποφόρον Πύτιον μητέρα. Ίκανός άρ-είσται τούτων στελεχών — τρώομαι τού πνεύματος του συνάμα της γλυκύτατης καρδίας του, έτοιμάζονται να ήλ-κων την Εκκλησίαν μας, πράγμα όπερ κατά βάθος δείξει πολύ περισσότερο από χρυσόφορα πλούτη, από περιουσίας εύκα-ρυστήτων και ίσχυρών λαών.

Όσα να σε γράσω δι' αυτήν την σμυνή μορφήν, κινδύ-νους παλαίειν πλήθος μουτικών χαρισμάτων της. Έπεί τό-λυστον σου, με έλπίει ως ό μαγνήτης. Αδύνατον πλέον ν' ήν άπογοητωσώ. Τί αυτό όμοιονών πολυάριθμον συμπαθητή-ναι. Τί τό ήλίκον, τί τό ακτινοβολών άγαγε κορβίς εις την ά-νθρωπότητα και πλήρη ταπεινώσεως εμφανίσιν του; Τόν βλέπεις να ή-λκων τού κόσμου, να υπάχρη, να συνδίδεται με τόν κόσμον, να ήλκων αιδώομαι ότι δεν είναι άνθρωπος τού κόσμου, ότι δεν ήλκων ήδμεται έπαφην και σέβει με τας έλπίδας, τας προσδο-κίας και τά δνείρα των συνήθων άτόμων άπαι να περιβάλλουν. Τησυχείται άνευ υπερβολής νυχθημερόν, προσεύχεται άντε της τού κόσμου σωτηρίας και νειροποιεί μετά δέους την άπερι-ορίστην του Θεού. Και γνωρίζει όσον ουδέεις τας μουτικές α-ιδούσας. Αιδού ανεύξικακός άν, άγαπά τούς πάντας και άπο-λύνει τούς πάντους με τό άδών έλέμμα, ως τό νήπιον έκείνο ήλκων, τό όποιον άρπάξεν την άγρυπνία της αγέλης τού-ναι με τό άδολον παιδικόν έλέμμα. Συναναστεύεται με ποι-ήματα ποσάπια τά όποια γαληνεύει και κατευθύνει προς τόν ένα-νθρωπότητα Σωτήρα με πρωτοφανή ευγένειαν και πραότητα. Τό-λυστον, άγαπητέ αδελφέ, ουδέποτε έκείναι, ουδέποτε άστο-χούμαι σάκα, αλλά εν τό όμοίωσι του αναβάλλει ή ύπερβολή-ναι τού Βυζαντίου, ή μοναχικός της άγγελικής παθε-ναι.

Είμαι άνθρωπος αλλά διαβόη άγγελικός. Όσα να σε γρά-ψω αυτήν την μορφήν, κινδυνεύω να παραλείπω πλήθος μν-

των χαρισμάτων της. Γύροβιν μου διαβόη και υπάχρη, περλίον νάι με διαφορετικούς χαρισμούς, με συμπα-θήσεις προς τό κοσμονών όνείρια, προς τό άνθρώπινον τώ-ναι των, οι όποίοι εις έκάστην άτάξιαν συνευρίσκονται. Έπεί δεν ή τούς έκαμεν έντοπασιν — αλλά μήν τιν' ύπάρ-κουν εις τόν δάδμον να άναγκάσουν και δέκα τιν' ά-σφαρην εις τόν δάδμον να άυτοτιμωρηθί και στεργή και τό άναγκαίον άρτον.

Όσως, άγαπητέ Αγαμέμνον, σύντροφε των παιδικών με-χρών, ίσως λέγω, να σε κοούρα. Η πέναν μου ήίρε κατε-ρυν. Αλλά πιστεύω με, έλάχιστα σου ένωσα από την σφαί-ρα ήμειωσασαν της έδω ζωής μου. Και μή νομίζεις ότι ήλ-κων, ότι κατέστην όλίγον τιν' ούράνιον. Πανόρανον φέρ, ως και πε-ρσον χολικός και πλήρης χαρίων βαρών, έτοιμός να έμπίσθι-ναι παγίδας τού άνθρωποκτόνου θηρίου...

Πρόσφερε, σε προσκαλώ ν' ήν ναι εις τούς γονείς σου, τούς αδελφούς σου, ιδιαιτέρως δέ θεμούς χαριεταμούς εις τας σεβαστόν Σχολάχην μας, τόν όποιον πάντοτε ένθυμούμαι.

Σε άσπάζομαι με πολλήν αγάπην, Κωστής Σκακίτσος.

Έχουν ιδιαιτέραν ημερίαν... — — — — — εις την έ-στολήν χαρακτηρησάμεν διά τόν Νεκτάριον. Διότι είναι αιδύομαι άνεπιτήδεωτος, γεραίμενος χωρίς σκέψιν ότι ή φθόσων πει-νήν δημοσιότατα.

Πανωραία ψυχή... Μάχεσαι και μοχλεί νυχθημερόν ή-την Εκκλησίαν... Σμυνή μορφή... Ζή ένός τού κόσμου κα-νός δεν είναι άνθρωπος τού κόσμου... Όνειροποιεί την άνθρω-πότητα δαυλείαν τού Θεού... Ανεξίκακος, άγαπά τούς πάντας, ή-λίζει με τό άδών έλέμμα. Διαβόη άγγελικός...
ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Θα γίνονται από τα ρομπότ στο μέλλον όδες εργασίες είναι πληκτικές ή επικίνδυνες

ΦΙΛΕΡΓΑΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ ΣΤΗ ΓΕΡΜΑΝΙΑ

ΒΟΝΝΗ (16. Υπ.). Κανένα επάγγελμα δεν θα πρέπει να είναι επικίνδυνο, μοιόστον ή άπο γοητευτικό. Οι σύγχρονες συν-θήκες, ή νέα νομοθεσία και ή καλύτερη οργάνωση της παρα-γωγικής διαδικασίας έχουν σκο-πό να κάνουν τη σημερινή έρ-γασία πολύ πιο άνθρώπινη και ά-ποδοτική.

Όπως είναι σήμερα τα πρά-γματα στην Όμοσπονδιακή Δι-μοκρατία της Γερμανίας, τα 21 έκαστομύρια των μισθωτών που άποτελούν τό εργατικό όμι-λό της χώρας, πριονών όκτώ-μρες την ήμέρα επί πέντε μέρες την έβδομάδα στον τόπο έρ-γασίας. Οι συνθήκες κάτω από τις όποιες αυτοί οι άνθρωποι περιοντό τον άνα τρίτο κάθε έρ-γασίας μέρας τους, προσδιορί-ζει τον τρόπο που δαπανούν τόν έλεύθερο χρόνο τους και την ό-λη στάση τους απέναντι στην κοινωνία. Είτε στο καπιταλιστί-κο είτε στο σοσιαλιστικό σύστη-μα, οι σύγχρονες μέθοδοι διο-μηχανικής παραγωγής άπειλούν τό άτομο με άποξένωση από τόν πραγματικό του έαυτό και την έργασία του. Υπάρχει, όμως, τρόπος να ένα φιλελεύθερο σύ-στημα με περιορισμό ή κίνδυ-νος αούτος.

Πολλοί εργοδότες σήμερα, κα-ταβάλλουν σημαντικές προσπά-θειες για μία πιο άποτελεσμα-τική προστασία των εργαζομέ-νων και καλύτερες συνθήκες έρ-γασίας. Άλλωστε είναι, και θέ-μα συμπερόντος της ίδιας της έταιρίας, που δεν μπορεί να ά-ντιμετωπίσει τόν διεθνή άνταγ-νισμό όταν οι υπάλληλοί της φύ-γουν διασπορημένοι από την έργασία τους. Κι όμως, στα τελευταία δέκα χρόνια συνέβαινε ακριβώς αυτό: Οι διομηχανι-κές μονάδες, στα κυριότερα ύ-στικά κέντρα της Γερμανίας, έχασαν 50% τών Γερμανών έρ-γαζομένων τους, που έγκατέλειψαν τά εργοστάσια, για να βρουν δουλειά στις διοικητικές ή δημό-σιες υπηρεσίες. Ούτε συμφέρει την έθνική οικονομία να άποσπ-ρωται πρόωρα από την παρα-γωγική δραστηριότητα 300.000 έργαζες για λόγους υγείας ή να δαπανώται 500 έκαστομύρια μάρκα τό χρόνο για την ύπερ-νική ασφάλιση για εργατικά άτυχήματα και επαγγελματικές ασθένειες.

Πώς θα γίνουν πιο άνθρωπι-στικές οι συνθήκες έργασίας στην παραγωγή; Δεν άρκει να απαλλάξουμε τόν έργατή από τό να κάνει συνεχώς, επί ένα

όκταωρο μία ώρισημένη, αυτόμα-τη κίνηση. Θα πρέπει επίσης να δοθή μεγάλη σημασία στο χώρο της έργασίας καθώς και στην τοποθέτηση, τού εξοπλι-σμού και στην οργάνωση της πα-ραγωγικής διαδικασίας. Απα-ραίτητη είναι και ή προστασία τού εργαζομένου από τόν υπερ-βολικό θόρυβο, τόν κακό φωτι-σμό, τήν υπερβολική ζέση ή κρύα και τά διαδεδομένα ό-πλα.

Ηδη ή γεωμετρική νομοθεσία έχει θεσπίσει διατάξεις για ή βελτίωση της θέσεως των έρ-γαζομένων.

Συγκεκριμένα: Προσφέρει στους υπαλλήλους τά νομικά μέσα να άπαίσιτουν από τούς εργοδότες καλύτερες συνθήκες έργασίας.

Καθορίζουν ώρισμένα μέτρα ασφαλείας που περιλαμβάνουν και τόν όρισμό ενός γιστρώ-νι για την έργασία.

Ότε κανονισμούς για τό χώρο έργασίας, που θα πρέπει να είναι άσφαλής και υγιεινός. Προβλέπει κανονισμούς σχετι-κά με τά επικίνδυνα υλικά.

Προσάγει με είδικό νόμο τό άνάστη έκαστομύριον των υ-ψηλόν που δουλεύουν στην Γερ-μανία. Σημαντική είναι ή έκστρατεία που άρχισαν πρόσφατα οι ύπο-υχοί Έρευνών και Τεχνολογία από ήν πολύ πλευρά και Έρ-γασίας και Κοινωνικών Υπηρεσι-ών από την άλλη, για να έρευ-νηθούν σε μεγάλη κλίμακα τρά-ποι βελτιώσεις των συνθηκών έργασίας. Τό πρόγραμμα πρό-βλεπει δαπάνη άνω των 70 ή έκαστομύριον μάρκων τό 1977, σκοπός του είναι κυρίως, να πε-ριορίσει ή μονοτονία και τό ψι-χολογικό «στρές».

Πρώτοι άρχισαν να εφαρμό-ζουν τις νέες μεθόδους μερικές από τις μεγαλύτερες διομηχανι-κές «αυτοκινητών» και ηλεκτρικών μηχανών της Γερμανίας. Η πρόσφατα τους ήταν να κτε-ρυνόντο άτομο άναξάρτητο από τήν μηχανή, να καταγράφουν την έπαναλαμβανόμενη κίνηση τού έργατή, ή να την ποικίλουν με διαλείμματα και με κάποιον «ά-λη δουλειά και γενικά, να δώ-σουν στον έργατή ένα μεγαλύ-τερο πεδίο δράσεως με έναλο-γους της έργασίας μέσα σε ή-μιμυθισμένους όμάδες.

Ένα παράδειγμα της νέας μεθόδου είναι ή έργασία που γίνεται στο τμήμα συναρμολόγ-σης κεφαλών καλίνδρων στο έρ-γοστάσιο της Φολκσβάγκεν, στο εργοστάσιο οικιακών συσκευών της Ζήμενς στο Βερολίνο, κα-θώς και στην επίχειρηση ραδιο-φώνων «αυτοκινητών» Μπλάου-πομπεκ. Η παραδοσιακή σειρά παραγωγής έχει άντικατασταθή με μικρότερες όμάδες έργασίας, στις όποιες ό έργατής μπορεί να μεταβεί άυτόματα, με άα-ση άνα οργανωμένο πρόγραμμα. Με αυτό τόν τρόπο δεν καταπο-λεμάται μόνο ή πλήρης άλλα βελ-τιώνονται συστηματικά και οι άτομικές ικανότητες τού έρ-γατή.

Στό μέλλον, τό μεγαλύτερο μέρος από τις πληκτικές ή επι-κίνδυνες εργασίες θα γίνεται ά-πό ρομπότ. Κάτι τέτοιο έχει εφαρμόσει ήλκας σε ώρισμένες γερμανικές διομηχανίες, όπου τά ρομπότ κάνουν ώρισμένες έρ-γασίες που έξαντλούν σωμα-τικά και ψυχικά τόν άνθρωπο, π. χ. την τοποθέτηση μετρί-λων στη φωτιά, την άνάμειξη έ-πικίνδυνων χημικών διαλυμά-των, ή συναρμολόγηση άντικει-μένων με μεγάλο βάρος κλπ.

Προς τό παρόν ή τεχνολογία των ρομπότ άρκεται ακόμα στα άρχικά στάδια αλλά δεν θ' άργήσει ό καιρός που θα μπορούν ν' αναλαμβάνουν πιο δύσκαλες εργασίες. Τά νέα προ-όλματα που θα δημιουργήσι άργότερα, για τόν άνθρωπο, αού ή εξέλιξη, θα άποτελέσουν φυσικά, μέρος της έρευνας για την έξασφάλιση καλύτερων συν-θηκών έργασίας.

ΤΑ ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Ντίνου Βλαχογιάννη: «Πρόθυμο άκροατήριο»

Παρουσίαση ΤΑΚΗ Α. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΛΟΥ

Με μεγάλη ευχέρεια ο αίμα-λωτής στην αφήγησή του και στο δώδεκα διηγήματα που συν-θέτουν τό βιβλίο του, ο Ντίνος Βλαχογιάννης. Οι ήρωες του στήνονται γεροί κι έντυπωσια-κοί και κινούνται περισσότερο στην ύπαιθρο, που ή χαμηλότη- τους στερει κάθε χαρά και τούς γεμίζει προβλήματα. Οι λυρικές του άφες, τονίζουν την κεντρι-κή ήδε τά διηγήματος και κορυφώνουν ή συγκίνησή με την κλασική δομή του. Γεννιόν-ται έρωτήματα, που ούτε καν έ-χεις ύποψευθεί κι άποκαλύπτον-ται συγκλονιστικές γνώσεις τό κοινωνικόν βίου. Η διήγησή του αέ κρατάει σε ύπερένταση, όσα μικρά κι άν είναι τό άντι-κείμενο, που έγινε αίτία και κίνητρο τού συναγερμού. Σπάνια οι ήρωες του, όποιοιδήποτε από τό προσωπικό εύχρηστικό και γαλήνιο. Είναι συνταρακτικό, τραγικό τό τέλος τους και σε δάδων νά άκτεταται παραμύ-νος, πως είναι δυνατό, να χά-νυνται έως για λίγο νερό, να ένα δέματι τριφυλλοί, για ένα γράμμα, ή για τό θυμό τού χεί-μαρνον. Κι όμως ο Ντίνος Βλα-χογιάννης σε πείθει, ότι ήταν μικροστοιχεία τό άποσπασμένο, να ένα τόσο ζωντανό άποκάλυψη, με δόση ή στέφανο και την έ-γκατάλειψη τού μεγαλύτερου δι-νωμικού της πατρίδας μας. Έ-τσι φανερώνεται ή Ντίνος Βλα-χογιάννης, ένας τεχνίτης τού νεού λόγου, ός μας έχει συνη-θίσει να τόν δέχουμε ποιητή με έπιγνώση. Παραστατικά τό σκίτσος της Κας Άγγελικής Βλα-χογιάννη, κοσμοούν τό βιβλίο και δίνουν την άπόφαση των διηγημάτων τους, που συλλεitur γούν και διακινούν τις φλογ-ρες, με τις νοηματικές προεκτά-σεις τού βιβλίου.

Νίνας Τσακνή: «Η γή μας διψά»

Ποίηση, που θέει γίνεται έ-φορολογική, πότε προσωπική, πότε οικουμενική και κάποτε έ-ρωτική, αυτό είναι τό άθρο-μα της αίσθησης, που σου προ-σέρεται από ή συλλογή της Κας Νίνας Τσακνή. Ναι, ή γή μας διψά, ό κόσμος μας διψά, τό σώμα μας διψά και δεν φαι-νεται όρθον, που θα ποτίσει μες διασπομένης. Κι όμως ή ποίηση της δεν είναι ποσειδωτική. Δι-νει κορυφώσι ή έλίζει σε μία γενικωτική άνακατάταξη, που δα δικαιώνει την άνθρώπινη προ-σέψη. Είναι ποιήματα πολύ μου-σθητικά, πολύ λυρικά και πολ-λές φορές σε προβληματίζουν.

Νοσταλγικές νότες - ποιήματα Τζ. Παπαθανασίου

Άποκαλυπτικός ό τίτλος της συλλογής. Φυσικά ένας άνεμος, που ή ήλκας να ή άκαρπία, ποτέ τόν κανόν, που άναθώ-νεται από τις άσπρημένες σου-μμενες. Λυρισμός και σίσθημα είναι τό ύπόσχεση τόν τραγού-διών της και μπορεί εύκολα νά ταγίσει τις συγκινήσεις της. Είναι ποιήματα που σε κρατούν και σε ύποκρύπτουν να ένα διαβάσεις για να χορεύς τις έυ-τυχισμένες ποιητικές άφες της ποιήτριας. Ζωντανεύουν και οι δίκες σου άναμνήσεις και πολ-λές φορές συμπεριφέρονται με την ποιήτρια που τήν ακούς να μι-λάει μελλήτρα. Ποίηση σημα-ντική που σε κεοιδίζει.

ΤΑΚΗΣ Α. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΛΟΣ

ΙΩ. ΓΙΑΛΕΛΗΣ

ΕΙΔΙΚΟΣ ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ

ΡΗΓΑ ΦΕΡΑΙΟΥ 68

ΤΗΛΕΦ. 276-892

Είχαμε ξεχωρίσει τη ρωμολαή-νη της Κας Άννας Παπα-σάββα. Ναι, στην πρώτη ποιητική συλλογή της ΟΡΘΗ ΣΤΗ ΘΥΕΛΛΑ. Τώρα με τά ποι-ήματα της συλλογής Η ΓΑΛΛΙΑ ΜΑΣ ΧΩΡΑ, παρουσιάζε-ται νά έξείρε τόσο καλά την παιδική ψυχολογία, που να την άγγίζει εκεί που πρέπει, για να άνεβάσει τό οικογενειακό, τό πα-τριωτικό και τό θρησκευτικό ο-νείσμα. Ακόμα, γνωρίζει κα-λά, ν' άπευθύνεται στα παιδιά κάθε ήλκας, από τις πιο μι-κρές τάσεις τού σχολείου, έως τις μεγαλύστερες, εκεί που ή μυ-θολογία και ή άπεκόνιση τού Ά-χέρωντος, ένώνει την προγονι-κή φωνάση, με την ύψηλή φι-λοσοφική ποιητική καταγραφή. Στο Ζάλογγο, θα αμείει ή θυσία με τό δημοτικό τραγούδι και θα μετονομάσει όλο τό σίσθημα, που κλείνει στη ψυχή του ό Έλλη-νας, στήν μνήμη έκείνης της ήρωικής και τόσο τραγικής και χιλιόχρονης άποκατάστα-ς. Η ΓΑΛΛΙΑ ΜΑΣ ΧΩΡΑ, τί ώρισός τίτλος, είναι ένα βιβλίο που δεν πρέπει να λείπει από κάθε σπίτι, που άνατρέπει τό παιδί του. Κι έδω ή εικονογρά-φηση τού βιβλίου από ή ζωγρά-φο Κας Άγγελική Βλαχογιάννη, δύναται με τό ποιημα και έντυπώ-ναι την εικόνα, που συνοδεύει τό στίχο.

«Η τριώροφη πολιτεία» της Έλλης Ρόζου

Με πολύ πλάγιον τρόπο έκτενο λόγο ή Κας ΕΛΛΗ ΡΟ-ΖΟΥ καταγράφει την κοινωνία μας. Δυνατές εικόνες από την πορεία της έποχής μας, δίνουν τό σύγχρονα όρθρα δρώμενα, και σκέψεις άδοκωμένους σε άποχρεώνουν να συμφωνήσεις

Η μητρότης στη Γερμανία προστατεύεται με είδικά μέτρα

ΒΟΝΝΗ (16. Υπ.). Με ή στενή νομική του έννοια, ό ό-ρος «Μητρότης» για ή μητρότη-τα σημαίνει, στη Γερμανία, την προστασία που δίνει ή έρ-γατική νομοθεσία στην έργαζή-μενη μητέρα, πριν και μετά ή γέννηση τού παιδιού της. Σύ-μφωνα με τόν Νόμο, ή Έγκυος γυναικά, δεν έργάζεται έξω δώ-μάδες πριν και 8 έβδομάδες με-τά τόν τοκετό. Αν ή γυναικά προσκομίζει πιστοποιητικό για τρά, λέγοντας ότι έκείνη και τό παιδί της είναι πιθανόν να ύποφέρουν πριν από τόν τοκε-τό λόγω της συνεχέσεως της έργασίας, ή περίοδος της ά-καταστασίας μπορεί να έτετα-τεί. Τό ίδιο εφαρμόζεται όταν ύ-πάρχει πρόσχη γέννηση ή γέν-νηση δίδυμων. Στην περίπτωση αυτή ή γυναικά συνεχίζει να παίρνει τόν κανονικό της μισ-θό και δεν έπηρεάζεται νά μι-σολύει. Έργοδότες που παρα-βαίνουν τό Νόμο άντιμετωπί-ζονται ασάφως κυρώσεις. Έπί πλέον οι Ιατρικές οργάνωσεις υ-γείας διαδέχονται ποσά για την προστασία της μητρότητας και χρηματοδοτούν την Ιατρική πε-ρίθαλψη κατά ή διάρκεια της έγκυμοσύνης καθώς και τόν έ-να τόν τοκετό. Αν ή μητέρα άρρωσθήται άργότερα και έχει ένα ή περισσότερα μικρότερα παιδιά στο σπίτι, οι Ιατρικές οργάνωσεις υγείας πληρώνου-ν για μία οικιακή βοηθή. Υπά-ρχει επίσης ή «Γερμανική Έτα-ρία για Άναρρωστές Μητέ-ρες» που συμπεριλαμβάνει τις μητέρες που δειχόνται μία πε-ρίοδος μεγάλης έντάσεως, να επι-βιβάζουν.

Διασφαρτίζεται ή Πανελλήνια Ένωση έφοριακών

ΑΘΗΝΑΙ (Α.Π.Ε.). Η Πά-νελλήνια Ένωση Έφοριακών διασφαρτίζεται με τηλεγράφημα διά κατεύθυνση τόν καταρτί-ση των πινάκων προεκτάσε-ς τού παλινάου τού κλάδου, όπως και διά δημοσίευση, κατά τό όποιο ύποφέρει κίνδυνος άνατροπής σε βάθος της σειράς έεραρχίας.

ΠΟΙΟΤΗΤΑ και ΚΑ-ΕΣ ΤΙΜΕΣ θα έλ-κετε δι' όλα τά ΣΧΟ-ΛΙΚΑ ΣΑΣ ΕΙΔΗ ΜΟΝΟΝ στα ΜΕΤΑ-ΛΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΧΑΡ. & Ι. ΚΑΓΙΑΦΑΣ Έργο 14-Αίλιον 68 ΠΑΤΡΑΙ — ΑΘΗΝΑΙ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΗ

Γνωστοποιείται ότι τό πρα-κτορείο έφημερίδων Αθηναϊκού Τύπου, άλλαξε διεύθυνση με νέα έπωνυμία

ΑΦΟΙ ΠΑΝΟΠΟΥΛΟΙ-Γ. ΣΙΨΑΣ Ο.Ε.

Για κάθε έξυπηρέτησή σας ά-πευθύνεσθε στα τηλέφωνα 275-130 και 279-481, Κολοκοτρώνη 12 ή Κολοκοτρώνη 34, Πάτραι

Στη Φινλανδία προτιμούν άκόμη παλαιά σάουνα

ΕΙΔΟΣ «ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΠΟΡ»

ΕΛΣΙΝΚΙ.— Νά κούρηται κα-νείς γυμνάς και νά άνοιγνέται εις τας ήμερας 100 ή άνω έκατομύρια δέν άνοίγεται δι-ακοσμοδόντες. Αλλά δία τούς Φινλανδούς, ή «σάουνα» είναι από έκαστομύριον έτών, έν βα-σικόν στοιχείον της ζωής των. Πρό ήμερών ή Φινλανδική Έ-ταιρεία Σάουνα έώρτησε την 40ην έπετησίαν της με ένοσημόν ύποκατάστατο μέρας, εις τό όποιον ή πλειοπία των ήμι-λτων έβλήσαν ότι προτιμούν την σάουνα τού παλαιού τύπου αντί των «μοντέρνων» οι όποιοι έχουν άρχισι να ήδύνονται εις την χάραν των.

Άρχικώς ή σάουνα ήτο εις χόρος εις τόν όποιον έκασθό-ναι καυθεί, τό σώμα του και άνε-παύστο δ' ά ήθελε τούς συ-σχετικούς πόνους και τάς ψυ-χικές του θλίψεις και να άνα-λάθι δυνάμεις, είπεν ό Μάρ-κος Βιάντιν, άρχιτέκτων τό έ-παγγέλμα.

Παλαιότερον όμως εις την Εσθονίαν, ή σάουνα έδωρετο τό έσθονικό έθνος άπογοησθέν ότι έδωρετο τό έσθονικό έθνος και διασφά-ρατος, είπεν ό Βιάντιν.

Μόνον εις την Φινλανδίαν έ-πέζησε ή σάουνα ως έθνικόν έθιμον. Σήμερον, οι πλειοπία των Φινλανδών κόνουν σάουνα τούλάχιστον μία φορά ανά ένα έβδομάδα. Έν τούτοις, κα-τά τόν Βιάντιν, οι μοντέρνοι σάουνα καταστών τόν πραγμα-τικό πνεύμα της σάουνας...

Πώς είναι δυνατόν να άκού-οθ ή ύπόθεσις τού πραγματικού πνεύματος της σάουνας με είς τό συγκροτήματα των κομμουν-ιστικών έδεσμεύων μέσα από τάς σκευακές καθάρσεις των ύ-δατων, ή με τας θερμάστρας πε-τραείας, άσπίρη ή ηλεκτρικού ρεύματος και με τούς ρυθμι-σμούς της θερμότητας τού ύδα-τος; ήρωήσος ό Βιάντιν.

Οι άρχαιοι Ρωμαιοί ένγνώρι-ζαν τί σημαίνει λουτράν. Έκ της σάουνας έδημιούργησαν οι άρ-χαιοι Έλληνες τό νηυσία τού Διαικού πολιτισμού, άφού δι' αού τις ισορροπών ή καθαρίσι τού σώματος και τού πνεύματος.

Διά τόν άμύλητον ή σάουνα εί-ναι κάτι τό φοβερόν. Ποσών ώ-ρων ήμπορεί ένας άνθρωπος να καθήσθι και να ψηνηται χωρίς να δειλάσθι και να φύγη πρό των άλλων;

Οι Φινλανδοί λέγουσιν, ότι ή όν τίλμησι αυτή είναι έσφαμένη. Διότι δέχονται ότι τό σώμα τού κάθε ανθρώπου έχει τό ίδιόν κα-τά άνοχός. Όταν κανείς αιδώ-ναται διασφορίαν, έξέρχεται της σάουνας, κάμνει ένα δροσε-ρόν καταισνιασμόν, ή κολυμβά και έπανέρχεται.

Η ιδεώδης θερμότητα της σάουνας ήπηρες τό άντικείμενον είδικής έρευνής τού Ινστιτού-του Παθολογίας τού πανεπιστη-μίου τού Έλσινκι, τού Κρατικού Κέντρου Τεχνικών Έρευνών και της Φινλανδικής Έταιρείας Σά-ουνα. Τό Ύπουργείον Άμύνης σπουδαίον εις την έρευνα άνα-στειλαν 100 στρατιώτες, οι ό-ποιοι προσερχόμενοι νά χρη-σιμεύουν ως πειραματόζωα.

Έκείτουν τό πορίσμα της έρευνής, ό δρ Ζακκό Σαϊκό-νεν είπεν:

—Υπάρχουν λόγος διά τούς όποιους πρέπει να άποφασγύν-ται οι ύπερβολικές ύψηλές και ήπαι θερμότητες, ή δέ κατά-

στασις αυτή, δημιουργείται, δι-σταχώς, συχνά εις τας θερμά-σας συνεκώς σάουνα ή καί εις τας ηλεκτρικές σάου-νας. Αι πόνοι ευχρήστοι συνήθως πικραίνουν εις τας σάουνα πολ-ού τύπου, οι όποιοι θερμαίνου-ναι διά εύλυν χωρίς νά έχω-καλυδόνουν. Είς αυτές ή έπα-γούσια είναι περί τούς 80 — 90 βαθμούς Κελσίου, ή δέ ή-γούσια της άποσφορίας, περί τούς 40—60 βαθμούς. Είς ό-σας, όμως, πρέπει να ύπάρχη καλός έρεμώσις.

Αλλά, σάουνα δεν σημαίνει σάουνα, να κάθασθι εις την ύ-σθον. Σημαίνει να κτυπήσθι, να τοχρώσθι τό σώμα σου με νά έδωσιν εκ φορών, εύλην-στον κούρασιν σπουδώς.

Ο Κουστόλ Βιάκονα εν έ-τών 15 έτών της Φινλανδικής Άκαθόνης, είπεν ότι οι σάου-νιστά:

—Τά κτύπημα με τώμα κί-ζουσι της σάουνας ένεργούν π-δέσως, άποκαθιστούν την ζω-κήτητα τού σώματος και έτε-λουν εις τούς υς, οι όποιοι έχουν καταστή άκαταπν, εν έ-δω χειροποίητος... εν όλίγως θερμαίνονται δέ άπαιρσι τού σώματος. Είναι πιθανόν ότι τα πύλλα της σάουνας έχουν υπ-κάτω ιδιότητες, οι όποιοι άκα-θεραπευτική έπιδράσει εις τήν δέρμα, προσθέτως δέ άπαιρσι τας άκαθόσεις από οπτική τω-καί τά αιδέρια έλας ένεργούν εύχάριστα τό δέρμα, οι τάν-ναι καλύπτουν τας ρογνίς με μίαν καλυπτικήν μεμβράνη εν-ναι ή διάσφορι φανόλιν ένε-ναι, ως ίσχυρά άποκαθιστούν. Μετά τό σπουδαίον, άναπν-ται μέλη μετέβησαν εις τήν έ-ρευνα.

Διά τό ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ και τις ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ Για όλους όσους περιέρουν και λένουν

Καφέ ΕΣΠΕΡΙΣΣΟ

ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ

ΚΑΦΕΣ ΣΑΝΤΟΣ ΤΕΖΙΡΕ

Ο Καλύτερος της Βραζιλίας Έξοχον χαρίων ύψη-λής ποιότητος

Καθημερινή άνομιση στα ένα-υδωκινύματα με στα ένα-υδω-κινύματα και τό καπνόσταμα Άμμοσ εκτέλεσι παραγ-γών δι' έφορίας

ΡΙΖΟΠΟΥΛΟΣ